

Hoe voelt HG

Je kunt HG beschrijven, je kunt vertellen hoe het behandeld kan worden, maar hoe voelt het nou om HG te hebben?

Door: Rosa

Vrouwen met HG wordt nog al eens verweten dat ze zich aanstellen of dat het zo erg niet kan zijn. De persoon in kwestie had toen ze zwanger was vaak ook last van ochtendmisselijkheid en heeft dat prima doorstaan. Of, als het om een man gaat, de persoon in kwestie heeft ook wel eens heftige griep gehad, dus zo'n vaart zal het niet lopen. Deze ervaringen, hoe vervelend ze vast zijn, zijn niet te vergelijken met HG. Daarom proberen we hier te beschrijven hoe het voelt om HG te hebben.

Experimentje

Ga er even voor zitten en denk terug aan een periode waarin je buikgriep had of voedselvergiftiging. Neem die dag in gedachten dat het het ergst was, je kon niets binnenhouden en moest van het minste of geringste al overgeven. Heb je hem? Vermenigvuldig die dag met 7 dagen en probeer je voor te stellen dat je je een week zo voelt. In die week kun je nauwelijks eten of drinken en lig je eigenlijk alleen op bed of op de bank. Gelukt? Vermenigvuldig deze ellendige week dan met 15 tot 35 weken. Dat zijn weken waarin je tot weinig meer komt dan naar de WC gaan, douchen (hier heb je waarschijnlijk een stoel bij nodig) is al heel wat. Televisie kijken zorgt meestal voor meer misselijkheid en overgeven, net als de computer, daglicht, te snel bewegen, harde geluiden, de geuren van mensen om je heen, etensluchten, de geur van de koelkast, de geur van hout, je hebt het idee waarschijnlijk wel te pakken

Infuus

Maar we zijn er nog niet. Om te zorgen dat je dit alles overleeft (en dit bedoelen we heel letterlijk: in vroeger tijden, toen er geen infuus en sondevoeding was, was HG vaak dodelijk), ben je aangewezen op de medische zorg. Je krijgt infusen om je te rehydrateren, maar doordat je uitgedroogd bent, moet je meerdere keren geprikt worden (Auw!).

Medicijnen

Je krijgt medicijnen die het overgeven moeten stoppen, maar die werken vaak niet. Als dit alles het overgeven en de misselijkheid niet (op zijn minst tijdelijk) doet stoppen, krijg je sondevoeding. Dat houdt in dat ze een slangetje door je neus naar je maag leiden en je vloeibaar voedsel geven. Maar omdat je zo misselijk bent, heb je een hypergevoelige kokhalsreflex en dus kans dat je die hele sonde er weer uit spuugt.

Omgeving

En dan zijn er nog de mensen om je heen, die zich afvragen wat je in hemelsnaam hebt en of je dit niet gewoon aan jezelf te danken hebt. En de zorgverleners die geen idee hebben wat ze voor je kunnen doen en daarom aan je psychische gesteldheid gaan twijfelen, terwijl je je doodziek voelt.

Enig idee

Als je dit hebt gelezen, heb je een idee hoe HG bij een vrouw zich zou kunnen ontwikkelen. Er zijn veel variaties in lengte en intensiteit van hoe HG verloopt. Wat voorop staat is dat vrouwen met HG zich niet aanstellen, geen aandacht zoeken, geen eetstoornis hebben en psychisch in orde zijn! Zwangerschap is geen ziekte, maar zwangere vrouwen met HG zijn wel (ernstig) ziek en dienen zo ook behandeld te worden.